

igjen afhængig af Noget, der ligger hen saa ubestemt og usikkert og hævede som de politiske Alliancer. Det er ikke umuligt, mine Herrer, at, hvis Folket virkelig vil rejse sig og kæmpe mandig for Fædrelandet, at det da vil vække Interesse i Europa; endnu ere Hjertene ikke saa kolde og uddøde, at et rigtig heltemodigt Forsvar for Land og Folk ikke længer skulde kunne vække Begeistring og Interesse i Europa. Men ganske vist; denne Interesse vækkes ikke, naar vi kun tænke paa at vige tilbage, vige tilbage, og naar det anses som en Stordaad, at man har frelst sit Skib, anses som en Stordaad, naar man er sluppen med mindst muligt Tab bort fra vigtige Positioner. Nei, et virkelig kraftigt, heltemodigt Forsvar, ja det vil vække Interesse for os.

Der kom forskjellige Bemærkninger fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen). Han mente med Hensyn til de Tvivl, jeg havde, yttret angaaende Kjøbenhavns Befæstning, at, naar det ikke var Andet, saa var man sikker paa, at saa vilde det være grumme let at fjerne dem. Jeg vil tillade mig nærmere at fremhæve, hvad det var, jeg bemærkede. Jeg vil ikke tale om Helgenæs-fængslet; heller ikke vil jeg tale om Ågersøfjend. Jeg kan ikke negte, at efter de Erfaringer, Historien giver, gjøre smaa Flaader, der ere underlegne, meget liden Nytte. Smaa Flaader søge at skjule sig, at skjutte sig selv, søge Dækning, og vi vide, at de holde ikke af at gaa den visse Undergang imøde ved at vove sig imod en overlegen Fjende. Naar vi nu splitte vor lille Flaade og lægge en Del ned i Ågersøfjend, ja saa vil det kræve, at der lægges et Par Skibe for den ene Udgang og et Par Skibe for den anden Udgang, og dermed er det færdigt. At vi dermed skulde opnaa at sikkre Forbindelsen mellem Sjælland, Fyen og Sjælland mod en Fjende, der er os overlegen tilfø, antager jeg ikke. Med Hensyn til Kjøbenhavns Befæstning var der forskjellige Spørgsmaal. Jeg spurgte: Er det almindeligt, at man lader en Del af Cneintten være ikke sikret ved detacherede Forter? (Afskydelse.) Ja, men det have vi jo her; vi have det Tilfælde, at en Del af Cneintten ikke er sikret ved saadanne Forter. Det ærede Medlem svarede aldeles ikke paa min Tvivl i den Henseende; han værdigede den ikke et eneste Ord. Hvoraf kan den komme, denne Tausshed, han iaagttog ligeoverfor et Forhold som dette? Ja, siger man, man er sikret ved Oversømmelser, ved Bandedgrøfter og Sundet, men det kan være, at det lægger til, at der kommer Frost. Det var mit ene Spørgsmaal, som jeg ikke fik

besvaret. Jeg spurgte dernæst: Er det Tilfældet med nogen Fæstning, at man lader en Cneinte være saa svag som den gamle Bold paa Kristianshavn, ville de Herrer kunne opvise et eneste Tilfælde, hvor man anser det som tilstrækkelig? Hvis det ikke er Tilfældet, hvorfor forbigaar det ærede Medlem da at opløse os derom, hvorfor meddeler han os ikke, at der foreligger mange Exemppler paa Fæstninger, hvor det Samme er Tilfældet? Det var det andet Punkt. Det tredje Punkt er jeg lidt betænkelig ved at gaa til at yttre mig om. Det er Spørgsmaalet om Terrainet foran Fæstningen. Er det ikke en almindelig anerkjendt Sætning, at det er ønskeligt at have frit Terrain foran en Fæstning, er det ikke ønskeligt, at man ikke indenfor Skudvidde giver Fjenden Tilflugtssteder? Hvis det ikke er Tilfældet, saa falder min Tvivl bort. Jeg troede, efter hvad jeg har set til Fæstninger, at det var af Vigtighed at have Terrainet foran Fæstningen frit, frit saaledes, at de detacherede Forters Kanoner kunde have den tilbørlige Virkning, og at en af de første Opgaver, hvis man ikke havde gjort det før Kampen, var at gjøre det, efterat Kampen var begyndt. Det er for mig et overordentlig vigtigt Punkt. Jeg kan huske, at nede ved Dannevirkefæstningen var der Tilhold for Fjenden i Bygninger, der ikke vare blevne ødelagte. Jeg spurgte en Officer: Hvorfor have I dog ikke ødelagt disse Tilflugtssteder? Beed De, hvad han svarede? „Men det vilde jo være Synd.“ Ja, det er forbundet med en vis hensynsløs Udsærd, hvis det virkelig skal gjenneføres. For mig har det staaet saaledes — men jeg bøier mig for de Sagkundige — at jeg troede, der maatte altid være et frit Terrain foran en Fæstning, for at Kanonerne kunde virke, at det var af Vigtighed, at der ikke gaves Smuthuller, at ikke Fjenden skulde kunne rykke frem i Mattens Mulm og Mørke og skjule sig i Skove; der ligge foran Fæstningen. Jeg skal med Fornøielse lade mig overbevise, hvis der virkelig anføres Grunde derimod, men jeg kan ikke tage imod den Sagkundskabens overlegne Medlidenhed, som henviser mig til at søge min Underretning i en Bog i Bibliotheket. Jeg sætter ikke megen Pris paa den Rundsab, som man saaledes snapper op ved at læse en Bog hist og her, derved bliver man dog kun en halvstuderet Røver. Hvis jeg var et halvt hundrede Aar yngre og saa kunde anvende en 5—6 Aar paa at studere den Sag, skulde jeg følge det ærede Medlems Anvisning, naar jeg ikke havde Andet at tage vare og lægge mig efter. Mange gaa hen og læse en saadan Bog, og tro, de saa